

Âhir Zamanda Çıkacak Dört Büyük Fitne

Eûzubillahimineşşeytânirracim

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdülillahirabbilâlemîn. Hakka hamdihî nahmedühû bi-cemîi mahâmidih. Lehü'l-hamdü kemâ yenbeğî li-celâli vechihî ve li-azîmi sultânih. Ve's-salâtü ve's-selâmu alâ-seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn. Senedinâ ve mededinâ ve üsvetüne'l-haseneti Muhammedi-ni'l-Mustafâ. Ve âlihi ve sahbihi ecma'în ve men tebi'ahû bi-ihsanin ilâ-yevmi'd-dîn.

Emmâ ba'd...

Fa'lemû eyyühe'l-ihvân fe inne efdale'l-hadîsi kitâbullah ve efdale'l-hedyi hedyü seyyidinâ Muhammedin sallallahu aleyhi ve sellem ve şerre'l-umûri muhdesâtühâ ve külle muhdesetin bid'atün ve külle bid'atin dalâletün ve külle dalâletin ve sâhibehâ fi'n-nâr. Ve bi's-senedi'l-muttasılı ile'n-nebiyyi sallallahu aleyhi ve sellem ennehû kâle:

تَكُونُ أَرْبَعُ فِتْنٍ: الْأُولَى يُسْتَحَلُّ فِيهَا الدَّمُ، وَالثَّانِيَةُ
يُسْتَحَلُّ فِيهَا الدَّمُ وَالْمَالُ، وَالثَّلَاثَةُ يُسْتَحَلُّ فِيهَا
الدَّمُ وَالْمَالُ وَالْفَرْجُ، وَالرَّابِعَةُ الدَّجَالُ.

Tekûnu erba'u fitenin el-ûlâ yüstehallü fîhâ'd-demü ve's-sâniyetü yüstehallü fîhâ'd-demü ve'l-mâlü ve's-sâlisü yüstehallü fîhâ'd-demü ve'l-mâlü ve'l-fercü ve'r-rabi'atü ed-deccalü.

Sadaka Resûlullâh fîmâ kâl ev kemâ kâl.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Allahu Teâlâ hazretlerinin selamı, rahmeti, bereketi üzerinize olsun. Rabbim Tebareke ve Teâlâ hazretleri sizi dünya ve âhiretin hayırlarına nail eylesin, cennetiyle Cemâli'yle müşerref eylesin.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz Allah'ın *celle celalühu ve amme nevâlühû ve lâ ilâhe gayruh* bize göndermiş olduğu hak elçisidir, peygamberlerin serveridir ve onun hadîs-i şerîfleri, sünnet-i seniyyesi dinimizin kaynağıdır. Onun için dinimizi asıl kaynağına uygun olarak öğrenelim ve yaşayalım

diye Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in sünnetine sarılmayı, bid'atlardan uzak yaşamayı, her işimizi Efendimiz'in bize öğrettiği şekilde yapmayı niyet etmiş ve uygulamaya çalışmaktayız.

Allahu Teâlâ hazretleri bizi Peygamber Efendimiz'in sünnet-i seniyyesinden ayırmasın. Sevgisine, şefaatine, iltifatına, teveccühüne mazhar etsin. Âhirette onunla beraber olmayı nasip eylesin. Dünyada da gül cemalini sık sık görüp müteselli olmamızı nasip eylesin.

Hadis kitaplarından birisi olan *Râmûzü'l-ehâdîs*'i okuyoruz. 258. sayfanın 4. hadisinde kalmışız. Bundan önceki toplantımızda oraya kadar gelinmiş, şimdi bundan sonraki hadîs-i şerîfleri okuyacağız.

Allah razı olsun; uzak yerlerden gelenleriniz var, simalarınızdan görüyorum. İlim yolunda atılan adımın ecr ü sevabını Allahu Teâlâ hazretleri çok büyük miktarlarda veriyor. Rab-bim sizi lütfuyla, keremiyle taltif eylesin, zahmetlerinizi büyük rahmetlere erişmeye vesile eylesin, Efendimiz'in şefaatine mazhar eylesin.

Bu hadîs-i şerîflerin okunmasına başlamadan önce boynumuzun borcu, vefa borcumuz, sevgi ve saygı borcumuz olan bazı vazifelerimizi yapalım. Başta Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in rûh-i pâkine bizlerden bir hediye-yi Kur'âniye olsun diye, onun ruhu için olmak üzere cümle âlinin, ashabının, etbainin ruhlarına, hassaten Ümmet-i Muhammed'in mürşitleri, Peygamber Efendimiz'in varisleri olan ulemâ-i muhakkıkîn ve meşâyih-i vâsilîn ve mürşidîn-i kâmilînimizin, Ebû Bekr-i Sıddîk ve Aliy-yi Mürtezâ'dan vesair sahabelerden *rıdvanullahi teâlâ aleyhim ecmain*, kendisinden feyz aldığımız hocalarımıza ve bilhassa Muhammed Zahid-i Bursevî hocamıza kadar, turuk-ı aliyyemiz silsilelerinden güzeran eylemiş olan sâdât ve meşâyihimizin, okuduğumuz kitabı hazırlayan Gümüşhâneli Ahmed Ziyâüddin Efendi hocamızın, bu hadîs-i şerîfleri bize kadar nakil ve rivayet etmiş olan alimlerin, fazılların, kâmillerin, mürşitlerin, müçtehitlerin ruhlarına hediye olsun diye, içinde yaşadığımız şu beldeleri Allah Allah diyerek canlarını, mallarını feda eyleyerek fethetmiş ve bize emanet ve yadigar ve miras bırakmış olan mübarek fatihlerin, şehitlerin, gazilerin, ecdâd ü

ceddâdımızın ruhlarına hediye olsun diyerek, şu camiin yapılmasına emeği geçenlere ve bu beldenin medâr-ı iftihârı Hüseyin Gazi'nin, Taceddin Sultan'ın, Hacı Bayram-ı Velî'nin vesair evliyâullahın, adlarını bildiğimiz bilmediğimiz mübareklerin ruhlarına hediye olsun diye ve uzaktan yakından Peygamber Efendimiz'in sünnet-i seniyyesine şevkinizden ve kardeşlik bağlarından dolayı buraya gelmiş olan siz kardeşlerimizin âhirete göçmüş olan bütün müslüman geçmişlerinin, ecdâd ü ceddâd, akrabâ ü taallukât, ahabb u yârânının ruhlarına hediye olsun diye, bizler de sağ olan şu müslümanlar da Rabbimiz'in rızasına uygun yaşayalım, Rabbimiz'in huzuruna sevdiği razı olduğukullar olarak varalım, bizim hidayet üzere olmamıza hüsn-i hâtime ile hidayete göçmemize, cehennemden âzat olmamıza, cennete dahil olmamıza, Efendimiz'e komşu olmamıza, Cemâlullah'ı görmemize vesile olsun diye bir Fâtîha, üç İhlâs-ı Şerîf okuyalım, öyle başlayalım buyurun.

İmran İbn Husayn *radıyallahu anh* rivayet etmiş bu hadîs-i şerîfi. Hadîs-i şerîf son kelimesinden anlaşıldığına göre kıyametin ahvalini bize anlatan hadîs-i şerîflerden. Çünkü

Deccal'den bahsediyor. O kelimeyi anahtar olarak tercüme yapıp kelime kelime. Buyuruyor ki Peygamber Efendimiz;

a. Ahir Zamanda Dört Fitne Olacak

Tekûnu erba'u fitenin. “Dört tane fitne vuku bulacak, dört fitne olur o zamanda.” demek yani parantez içinde.

Kıyamete yakın o zamanda dört tane büyük fitne olur. Fitne, bir karışıklık, bir büyük olay demek. Dört tane büyük olay olur:

el-Ûlâ. “Birincide.” *Yüstehallü fîhâ'd-demü.* “Birinci olayda kan dökülmek helal sayılır, reva görülür. Kan dökülür neticede.”

Millet, insanlar kendilerini tutuyorlar. Kimseye sataşmamak için, kan dökmek için, günaha girmemek için tutuyorlar kendilerini. Ama fitne oldu mu fitne demek karışıklık, karma karışık bir olay demek. Değer ölçüleri sarsıldığı için insanların kafası mantıklı düşünme kabiliyetini kaybediyor. Sağdan soldan birtakım fikirler ortaya atılıyor. Onlar da sakat mantıklarına göre işleniyor kafada bazı şeyleri olur diye düşünüyorlar. Halbuki müslüman

müslümanın kanını döker mi? Dökmez! Normal olarak dökmemesi lazım.

Neden dökmez?

Allahu Teâlâ hazretleri Kur'ân-ı Kerîm'de buyuruyor ki;

“Bir müslüman bir müslümanı kasten öldürürse, hani kaza yoluyla, trafik kazası veya elinden bir şey düştü, sıçradı, fırladı filan o ayrı, kasten bir müslüman bir müslümanı öldürür, kâtil olursa cezası ebedî cehennemde yanmaktır, dışarı çıkmaz!”

Ebedî cehenneme kimse girmek istemediği için kimse kimsenin burnunu kanatmak istemiyor, normal müslüman mantığı bu. Hatta gelse el kaldırırsa bile kaldırmıyor, kavga büyümesin diye mukabele etmiyor.

Biz, başımıza öyle musibetler geliyor, öyle haksız hücumlara uğruyoruz ki cevap bile vermiyoruz. Haksız, yalan ve iftira... Geçiyoruz çünkü bizim müslümanla uğraşacak vaktimiz yok, kâfirler zaten başımıza büyük belaları açmış durumdalar. Yazık, Allah ıslah etsin, Allah hidayet versin diyoruz. Allah doğruyu göstersin diyoruz geçip gidiyoruz.

Demek ki müslümanlar arasında dört tane olay olacak ki birincisinde kan dökmek caiz sayılacak, bir.

Hangi olay?

Söylemiyor Efendimiz. Belki Peygamber Efendimiz'in bütün hadîs-i şerîflerini çok dikkatli bir şekilde inceleyen insanlar bazı birtakım ipuçlarından yakalarlar.

Mesela zikrullahın sevabı ne kadar?

Bir hadîs-i şerîfte söylemiyor Peygamber Efendimiz ama üç dört hadîs-i şerîfi birleştirdiğin zaman rakam ortaya çıkıyor. Mesela Allah yolunda para sarfetmek yedi yüz mislidir diyor, demek ki ben cebimden para çıkartıp da Allah yolunda bir masraf yaptım mı bire yedi yüz. Bir milyon versem yedi yüz milyon vermiş gibi sevap kazanacağım.

Başka bir hadîs-i şerifte;

“Zikrullah Allah yolunda para sarfetmekten, masraf yapmaktan, infak etmekten yüz kat daha sevaplıdır.” buyuruyor.

Ötekisi yedi yüzdü, bu sefer onu yüzle çarpıyorsun kendin anlıyorsun ki zikrullahın sevabı yetmiş bin imiş.

Bir hadîs-i şerîf daha var.

İnsan içinden Allah derse, kimsenin duymayacağı gibi dili dudağı kıpırdamadan Allah derse, bu sefer sevabı dille yapılan zikirten yetmiş kat daha fazla oluyor.

Çünkü gösteriş yok. Kimseye göstermek için yapmıyor bunu. Kalbi Allah diyor, gönlü Allah diyor kimse bilmesin, ben kimsenin bilmesini istemiyorum, Allah rızası için yapıyorum diye düşündüğünden bunun sevabı dille yapılandan yetmiş kat daha fazla oluyor.

O zaman yekûn ne oluyor?

Ötekisinin yetmiş bindi, bu da yetmiş kat fazlası dört milyon dokuz yüz bin ediyor. Demek insan kalbinden, sesini çıkartmadan, dudağını kıpırdatmadan, dışarıdaki insana belli etmeden bir Allah dese; Allah, kalbinden dört milyon dokuz yüz bin misli sevap alıyor. Bir daha dese bir o kadar daha. Bir daha dese bir o kadar daha. Demek ki hadîs-i şerîfleri bütünüyle okursa insan bazı ipuçlarını yakalayabilir, bu ayrı.

Bir fitne olacak kan helal sayılacak kan dökülecek. Müslümanın kanı yerlerde saçılacak, al kanları.

İkincisi; *ve's-sâniyetü*. “İkinci bela, musibet, fitne de.” *Yüstehallü fihâ'd-demü ve'l-mâlü*. “İkinci de hem adam öldürme olacak, katillik olacak hem de mal yağmalanacak.”

Müslümanın müslümana malı da haram halbuki. Bu kâfirlerle olan şey değil, dikkatini bilhassa çekiyorum. Kâfirlerle savaş her zaman olur, mühim olan müslümanın müslümanı sevmesi, müslümanın müslümana dokunmaması, müslümanın müslümana zarar vermemesi.

Bak, oluk gibi kan akıyor dünyanın her yerinde ama müslüman müslümanın ne canına kastedebilir ne malına kastedebilir. İkinci fitne de bir fitne daha olacak, demek ki İslâm zayıflıyor, iman kalplerden uçup gidiyor, kafalar, mantıklar bozuluyor da ikincide bu sefer hem öldürecek hem mal yağmalanacak. Hani haramdan kaçınıyordun sen, ne oldu? Haramdan da kaçınmaz oldu, mal da yağmalıyor. Müslümanı öldürüyor, malını da yağmalıyor, iki. Demek daha zayıfladı durum eyvah!

Üçüncüsü; *ve's-sâlisü yüstehallü fîhâ'd-demü ve'l-mâlü ve'l-fercü*. “Üçüncüde namusa da tecavüz reva görülüyor, caiz görülüyor, yapsak da olur gibi görülüyor. Hem öldürüyor, hem malını yağmalıyor, hem namusa tecavüz oluyor.”

Müslümanların başına böyle felaketler her olayda biraz daha şiddetlenerek geliyor.

b. Deccalin Ortaya Çıkması

Dördüncüsü; *ve'r-rabi'atü ed-deccalü*. “Dördüncü fitne Deccal'dir.”

O zaman Deccal çıkacak ve müslümanlar işte kıyametin kopması ondan sonra hızlı hızlı büyük olaylar devam edecek. Burada bu hadîs-i şerîfi bu kadar bırakıp beşinci hadîs-i şerîfe geçiyoruz, o da Deccal'le ilgili olduğundan denk düşmüşler alt alta, onu okuyalım.

تَكُونُ أَمَامَ الدَّجَالِ سِنُونَ خَوَادِعُ، يُكْثَرُ فِيهَا
الْمَطْرُ، وَيُقَلُّ فِيهَا النَّبْتُ، وَيُكْذَبُ فِيهَا الصَّادِقُ،
وَيُصَدَّقُ فِيهَا الْكَاذِبُ، وَيُؤْتَمَنُ فِيهَا الْخَائِنُ،

وَيُخَوِّنُ فِيهَا الْأَمِينَ، وَتَنْطِقُ فِيهَا الرُّوَيْبِضَةُ. قِيلَ: يَا
رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا الرُّوَيْبِضَةُ؟ قَالَ: مَنْ لَا يُؤْبَهُ لَهُ

*Tekûnu emâme'd-deccâli sinûne havâdi'u
yükserü fîhâ'l-mataru ve yukallü fîhâ'n-ne-
betü ve yükezzibü fîhâ's-sâdîku ve yusaddîku
fîhâ'l-kâzibü ve yü'temenü fîhâ'l-hâinü ve
yuhavvenü fîhâ'l-emînü ve tantîku fîhâ'r-ru-
veybidatü. Kîle: yâ Resûlallâh ve me'r-ruvey-
bidatü? Kîle: men lâ yü'behü lehû.*

Bu da Avf b. Mâlik *radiyallahu anh'ten*,
Taberânî tarafından rivayet edilmiş.

Deccal'in önünde diyor Peygamber *sallal-
lahu aleyhi ve sellem*, Deccal'den evvelki za-
manlarda aldatıcı seneler olur; hileli hud'alı,
karışık, insanı aldatan seneler olur. Bu aldatıcı
senelerde neler olacağını anlatmaya devam
ediyor Efendimiz.

Yükserü fîhâ'l-mataru. “Yağmur çoğalır.”
Ve yukallü fîhâ'n-nebetü. “Ama bitki bitmez.”

Kim bilir neden!

Belki radyoaktif yağmur olduğundan, hani
Çernobil'de olay oldu, buralara yağmurlar

yağdı, çaylar radyoaktiflendi. Trakya’da ayçiçekleri tohumları çürüdü, toprakta bitmedi. Yağmur var ama bizim alıştığımız yağmur yağdı mı yerlerde ot biterdi, tohum sağlam olursa biter, tohum çürürse radyoaktiviteden tahrip olursa biter mi mesela, neden olduğunu bilmiyoruz. Bu aldatıcı senelerde yağmur yağar ama ot bitmez, diyor Efendimiz, bildiriyor istikbale ait olayları.

Ve yükezzibü fîhâ’s-sâdıku ve yusaddiku fîhâ’l-kâzibü. “Doğru sözlü insan, bu acayip yıllarda, yalanlanır, sen yalancısın denilir, itham olunur. Hain insanlar da tasdik olunur, eyvallah denilir, sen iyisin, hoşsun denilir.”

Demek ki terazisi bozuldu adamların. İyi insana kötü, sen yalancısın diyorlar, dopdoğru konuşan insana, kötü insana da sen iyisin diyorlar. Acayip sene, aldatıcı yani. İnsanların aldandığı seneler.

Ve yü’temenü fîhâ’l-hâinü ve yuhavvenü fîhâ’l-emînü. “Hain insana güvenilir, güvenilir işler verilir; güvenilir insan da hain yerine sayılır bu yıllarda.” En iyi insanlar kötü sayılıyor. *Ve tentıku fîhâ’r-ruveybidatü.* “Ve burada, bu yıllarda aşağılık insanlar konuşur.”

Ruvaybida nedir diye sormuşlar. *Ruvaybida*; *rabidat*, *dat* ile, *rabida* kelimesinin cem'i, "aşağılık, pespaye bir insan". *Rabada* demek; "oturmamak" demek, atlamak, oturmak filan mânasına geliyor. Böyle kıymetsiz, sözü değersiz alçak insanların, ahmak insanların konuşması, söz sahibi olması durumu bu yıllarda olacak.

Kîle: yâ Resûlallâh ve me'r-ruveybidatü?
Kîle: men lâ yü'behû lehû. "Kendisine itimat olunmayan, kıymet verilmeyen kimselerdir diye sorulunca da cevaplandırmış."

Demek ki Deccal'den evvel dünyanın düzeni bozulacak, cemiyetin değer hükümleri sarsılacak ve ülkelerde haksızlıklar, arsızlıklar, yüzsüzlükler, öldürme olayları, mal yağmalama olayları, namusa tecavüz olayları artacak; ayaklar baş olacak, başlar aşağıda. Kaliteli insanlar hain sayılacak, kötü insanlar başa geçecek, emin sayılacak. Yalancılara "Sen doğrusun!" denilecek, doğruculara "Sus sen yalan söylüyorsun!" denilecek, karmakarışık bir durum.

İnsanların değer hükümleri, kafaları sarsıldı. Allah gerçekleri göstermiyor.

Halbuki hakikî müslümana Allah *celle celalüh* ferasetiyle hakkı gösteriyordu. Nasıl gelmiş evliyâullahtan bir büyüğümüze, söyle bakalım şu hadîs-i şerîfin mânası nedir diye gayrimüslimin birisi İslâm kıyafetinde soru sormuş. Diyor ki; “Sen müslüman ol bakalım, müslüman olmanın zamanı geldi.” diyor. Karşıdaki adam müslüman kıyafetinde ama mü’min olmadığını feraset gözüyle anladığından feraseti öyle tarif ediyor. Bizzat gösteriyor.

Nerede o ferasetli müslümanlar, gitti. İnsanlar ne oldu; ferasetten mahrum oldular, hakkı anlayamıyorlar, haklıyı anlayamıyorlar, doğru dürüst insanı tanıyamıyorlar, eğrileri iyi sanıyorlar. Karıştı. Ondan sonra Deccal gelir. Deccal’den sonra kıyamet alametlerinin ötekisi sükün eder ve kıyamet kopar.

Bunları Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz bizlere istikbale ait bilgi olarak anlatmıştır. Cenneti de anlattı, cehennemi de anlattı, mahşer yerindeki olayları da anlattı, dünyanın nasıl bozulacağını da anlattı Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*. Bizim

buna karşı yapmamız gereken nedir? Bizim buralarda sayılan kötü huylarımız varsa onlardan kurtulmamız, burada sayılan iyi huylar varsa onlara sahip olmamız, bu gibi alametler belirliyorsa çevremizde onlara karşı müteyakkız, hazırlıklı olmamız gerekiyor.

Çevremizdeki olaylara bakarsak hakikaten müslümanların başına felaketlerin gelmeye başladığı bir zamanda yaşadığımızı görüyoruz. Bugünkü gazetelerde vardı Ermeniler bir köye hücum etmişler, yüz tane kardeşimizi boyunlarından kesip öldürmüşler. Sırlardan bir çekiyoruz, Ermenilerden bir çekiyoruz, bilmem her yerden böyle acı haberler geliyor.

c. Yaşadığımız Devirde İlk Adım Olarak Tövbe Etmeliyiz

Müslümanların bu gibi durumlarda aklını başına toplayıp hiç olmazsa ilk adım olarak tevbe etmesi lazım. Tevbe ya Rabbi, demek ki tehlikeli bir asırdayım, tehlikeli bir zamandayım, günahlarıma tevbe ettim, senin yoluna döndüm. Bundan sonra Kur'an yolunda yürüyeceğim, inşaallah ya Rabbi sen beni mü'min olarak yaşat, mü'min olarak da ruhumu teslim etmeyi nasip eyle. Bu fitnelere fesatlara da

beni bulaştırma, muhatap da eyleme. Malımı, canımı, ırzımı, ailemi, namusumu koru diye dua edip Allah'ın sevdiği yola girmek lazım.

Çünkü muhterem kardeşlerim, bir insan rahatlık zamanında, iyilik, hoşluk, güzellik zamanında Allahu Teâlâ hazretlerine ibadet etmezse, emrini tutmazsa, yolunda gitmezse Allah onun başına bir bela, ceza gönderir, ya bunu bir kâfir olarak gönderir, ya bir zelzele olarak gönderir, ya bir sel felaketi olarak gönderir, Allah'tan bir tokat, bir şamar gelir, bir ceza gelir. O zaman yaptığı dua kabul olmaz. İyi vaktinde sen dua etmedin, şimdi sen dua ediyorsun, geçmiş ola, vakti geçti diye duası kabul olmaz.

Onun için güzel günlerinizi, mutlu günlerinizi, elemsiz, kedersiz, fitnessiz, belasız, musibetsiz günlerinizi Allah'a kendinizi sevdirmekle, ibadetle geçirmeye gayret edin ki başınıza felaket gelmesin. Başınıza bir musibet gelirse elinizi açıp da aman ya Rabbi dediğiniz zaman da Allah yetişsin imdada, yardım eylesin, duanızı kabul eylesin, sizi felakete uğratmasın. Ama bunun şartı ne? Duanın kabulünün şartı ne? Şartları var. Şartlarından birisi ne?

Sen ferahlık, huzurluluk, mutluluk zamanında Allah'a ibadet ettin mi, Allah yolunda yürüdün mü, yürüdün. O zaman kabul olur duan. O zaman yürümedin de başın dara geldiği zaman, yumurta kapıya geldiği zaman mı dua ediyorsun? O zaman duan kabul olmaz. Allah duaları kabul edicidir ama o zaman iş işten geçmiş oluyor sen belayı hak etmiş cezayı hak etmiş oluyorsun.

Onun için aşk ile sıdk ile tevbe edin muhterem kardeşlerim.

Dervişlik dediğimiz nesneyi iyi anlamak lazım, bizim iyi anlatmamız lazım, sizin iyi anlamanız lazım. Dervişlik zikir ve tesbihten ibaret değildir. Evet, zikir ve tesbih çok sevaplıdır ama dervişlik çok zeki müslüman olmak demektir. Çok zeki müslüman. Nasıl? Kendini her türlü tehlikeden, tehlike gelmeden önce tedbirini alıp koruyan müslüman demek.

Ölüm gelmeden evvel ölüme hazırlanan, âhiret gelmeden evvel âhiret için tedbirini alan insan demektir. Asıl zekâ budur. Adam çok zeki, iki tane fakülte bitirmiş, falanca yerde yüksek bir mevkide, maaşı şu kadar, işi

rahat, âhiretine hazırlanıyor mu? Hazırlanmıyor. İbadetini yapıyor mu? Yapmıyor. Ölüverirse gözü arkada kalmayacak gibi tedbirini almış mı? Almamış. Azrail gelirse *lâ ilâhe illallah* diyecek bir hazırlıkta mı? Değil. Bu adam aptal, akılsız çünkü âhiretini hiç düşünmüyor ve tedbir almıyor, âhiretini mahvedecek. Dünyada birazcık bir akıllılık göstermiş, küçük yaşta tahsile başlamış üniversite bitirmiş ki iki üniversite bitirmiş ki yani mesleğinde çok para kazanayım diye azıcık bir akıllılık göstermiş. Asıl akıllılığını gösterip de âhiretini de kurtarmaya çalışsana. Ona çalışmıyor. Demek ki akıllı değil. Ölecek!

Hepimiz öleceğiz. Yaşa da bağlı değil, ya trafik kazasında, ya bir salgın hastalıkta, ya bir amansız hastalıkta bazen genç yaşta bir insan ölebiliyor. Gazeteleri açın bakın, kıymetli evladımız diye annesi babası ölüm ilanı veriyorlar. Hadi annesi babası daha yaşlıydı niye onlar ölmedi de önce evlat ölüyor? Belli olmuyor.

Onun için ölüme karşı tedbir almak lazım. Benim bu iki kıyametle ilgili hadîs-i şerîften size ihtiyat olarak çıkarttığım ders bu: Tedbirinizi alın, ölüme hazırlanın, ölümden sonraya

hazırlanın, Allah'ın sevgisini kazanmaya çalışın, yoksa sonunda pişman olursunuz, gözünüzden perdeler kalkınca anlarsınız ama o zaman artık tedbir alacak zaman olmadığından o pişmanlık fayda vermez.

Biliyorsunuz Firavun bile, Musa *aleyhisselam*'la o kadar mücadele eden, mucizeleri inkâr eden, mü'minlere zulmeden Firavun bile, "Ben sizin rabbinizim, Mısırlıların bana tapınması lazım, ben onların ilahıyım." dediği halde boğulacağı zaman aklı başına geldi. "Ben de Hz. Musa'nın, Benî İsrail'in inandığı yüce Allah'a inandım." dedi ama tam boğulurken dedi, o zaman iş işten geçmiş oluyor, yeis hâlinin imanı olmuş oluyor.

Şimdi tevbe edin, şimdi! Hemen şu anda! Şu günde, şu cuma akşamında tevbe edin ki kendinizi düzeltin ki günahattan haramdan kendinizi çekin ki sonra tevbenizin kabul etmediği bir zamana kalmayasınız.

Üçüncü hadîs-i şerîf:

تَكُونُ بَيْنَ النَّاسِ فُرْقَةً وَاخْتِلَافٌ، فَيَكُونُ هَذَا
وَأَصْحَابُهُ عَلَى الْحَقِّ يَعْنِي عَلِيًّا.

*Tekûnu beyne'n-nâsi furkatün
ve'htilâfün fe yekûnu hâzâ ve ashâbuhû ale'l-
hakki. Ya'nî Aliyyen.*

Hız. Ali Efendimizle ilgili hadîs-i şerîf, Kâb İbn Ucre isimli sahabiden rivayet edilmiş.

Efendimiz buyurmuş ki; “İnsanlar arasında ayrılık ve ihtilaf çıkacak, bu ve bunun arkadaşları hak üzere olacaklar.” buyurmuş, Hız. Ali Efendimiz’i kastederek.

Mâlum muhterem kardeşlerim, çok üzülüyorum İslâm tarihini okuduğumuz zaman muhakkak hepimiz üzüldük siz de üzölmüşsünüzdür. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz’in o mübarek Asr-ı Saâdeti’nden sonra ne olaylar meydana geldi... Mübarek cennetlik sahabeleri öldüröldü, şehit edildi. Camide bıçaklandı, yaralandı, evinde şehit edildi Kur’ân okurken, okuduğu Kur’an’ın üstüne kanları damladı. Ondandır sonra bir sürü kavgalar, ihtilaflar savaşlar çıktı ve sonunda da Peygamber Efendimiz’in sevgili ve mübarek torunları Irak’a çağrıldı, Kerbela denilen yerde de çöruk çocuğuyla kadınlarıyla beraber öldüröldü.

Bu neyi gösteriyor muhterem kardeşlerim; şu dünyada yaşayan insanoğulları çok zalim, çok cahil, çok gaddar, çok merhametsiz mahlûklar. Peygamberin asrını görmüşler, simasını görmüşler, cemalini görmüşler, sohbetine ermişler... Şu heriflerin yaptıklarına bak! Şu fitnelere bak! Çıkan şu fitnelere bak. Ondan sonra yapılan öldürme işlerine, cinayetlere bak!

Onun için iyi mü'minler, aman birbirlerinizle iyi dost olun, iyi arkadaş olun! Seçin arkadaşlarınızı, dürüst arkadaş seçin, Allah'tan korkan arkadaş seçin! Onlar bir arada toplansın, bir apartmanda toplansın, bir mahallede toplansın. Bak burası elhamdülillah üç yüz yetmiş, üç yüz altmış hanelik bir mahalle. Biz kurduk bu siteyi. Bir numaralı üyesi benim, elhamdülillah hepsi mü'min kimseler.

Hatta buraya bir ara imam istenmiş de müftü efendi isteyen kimseye;

“Git ya!” demiş.

“Özelif Sitesi mi?”

“Özelif Sitesi.”

“Özelif Sitesi’nde avluda kimi yakalasan, gel desen namaz kıldırır, hutbe okur, onların hepsi hoca!..” demiş.

Elhamdülillah burada insan ailesini bırakır. Altı ay İngiltere’ye Amerika’ya gider gözü arkada kalmaz.

Neden?

Müslüman kardeşleri arasında huzur içinde rahatta diye. Birbirinizin kıymetini bilin, birbirinizi sevin ve sevilecek insanları arayıp bulun, sevilecek insanlarla sağlam dostluklar kurun çünkü bu da çok sevaplı bir iş zaten.

İşte Hz. Ali Efendimiz de Allah’ın hikmeti, haksızlığa uğramış kimselerden. Peygamber Efendimiz’in damadı, Peygamber Efendimiz’in kızı Fâtımatü’z-Zehrâ ile evli, Peygamber Efendimiz’in torunlarının babası, Peygamber Efendimiz’in amcasının oğlu, Peygamber Efendimiz’in amcasına yardım olsun diye evine alıp da evlatlık gibi baktığı kimse Hz. Ali Efendimiz. Şu başına gelenlere bak. Şu çekilen sıkıntıları okuyun tarih kitaplarında neler olmuş.

Allah insanın gözünü karartmasın, aklını şaşırtmasın. Hak işi işliyorum diye mü'min olduğu halde insanlar tarihte ne kadar şaşırmışlar, tarih niçin vardır? İbret almak için vardır. Bir daha o hatalara düşmemek için vardır.

Muhterem kardeşlerim!

Kendinize güvenmeyin, kimse kendi aklına güvenmesin, bir istişare grubu seçsin kendisine, yaptığı işleri onlarla da danışarak yap-sın. Yanılabilir bak! Doğru bir iş yapıyorum derken bir mü'min kimseyi öldürebiliyorlar, halifeyi bıçaklayabiliyorlar, halifeye silah çekebiliyorlar, Allah saklasın. Peygamber Efendimiz'in torunlarını... Hanımları ayır bari, çocukları ayır! Hanım çocuk ayırmadan hepsini birden öldürebiliyorlar.

Bu insanoğlu insanoğlunun vahşisi çok vahşi, cânisi çok câni. Allah bizi böyle heriflerle karşılaştırmamasın, böyle heriflere muhatap etmesin, bizi dünyanın her yerine iyiliği yaymak hususunda gayretli müslümanlar eylesin.

Diğer hadîs-i şerîfe geçiyorum.Yüreğim çok dertli, gazeteleri okudukça muhterem kardeşlerim... Kendimizin rahatımız yerinde,

karnımız tok, işimiz yerinde, sağ salımız el-hamdülillah, evimiz, barkımız, arkadaşlarımız var.

Sizler bir nimetsiniz bizim için, birbiriniz için de öylesiniz. Arkadaş arasında olmak bir nimettir. Grup halinde olmak büyük bir nimettir. Yapayalnız kâfirlerin diyarında olsaydınız ne olacaktı, namaz kılamasaydınız? İslâm'ı bile öğrettirmezler, İslâm'ı öğrettirmezler de imandan bile mahrum kalabilir insan.

Allah saklasın!

Yazmadı mı gazeteler hanımının başörtüsünü tutup çekiyormuş, nedir bu başörtü diye? Sırbistan'da, Bosna Hersek'te hanımının başından başörtüyü çekiyormuş kocası. Ama şimdi aklı başına gelmiş de beş vakit namaza başlamış. Onun için nimettir müslümanın müslümanla beraber olması, büyük bir nimettir. Allah kardeşliklerimizi daim eylesin, iyi insanlarla arkadaş olmayı nasip eylesin.

Sayfanın yedinci hadîs-i şerîfini okuyorum.

تَمَنُّوا الْمَوْتَ عِنْدَ خِصَالِ سِتِّ: عِنْدَ إِمَارَةِ
السُّفَهَاءِ، وَبَيْعِ الْحُكْمِ، وَاسْتِخْفَافِ بِالِدَمِّ، وَكَثْرَةِ
الشَّرْطِ، وَقَطِيعَةِ الرَّحِمِ، وَنَشْوِ يَتَّخِذُونَ الْقُرْآنَ
مَزَامِيرَ يُقَدِّمُونَ الرَّجُلَ لِيُغْنِيَهُمْ، وَلَيْسَ بِأَفْقَهُمْ.

*Temennevû'l-mevte inde hısâlin sittin:
inde imâreti's-süfehâi ve bey'i'l-hükmi
ve'stihfâfin bi'd-demmi ve kesreti'ş-şurati ve
katî'ati'r-rahimi ve neşvin yettehızûne'l-
Kur'âne mezâmire yukaddimûne'r-racüle li-
yuganniyehüm ve leyse bi-efkahihim.*

Âbisni'l-Gıfârî tarafından rivayet edilmiş
bu yedinci hadîs-i şerîf.

d. Altı Olay Karşısında Ölümü Temenni Ede bilmek

Diyor ki Peygamber Efendimiz;

Temennevû'l-mevte inde hısâlin sittin.
“Altı olay karşısında ölümü temenni edebilirsiniz.
Öleyim ya Rabbi, al canımı, hayatta yaşa-
maktansa ölmem daha iyi diyebilirsiniz altı
olaydan dolayı.” diyor.

Bu sefer de hep böyle hadisler geldi. Sıra-
dan, ben başka sayfayı okuyacaktım burada

kaldık diye telefon gelince burayı okuyoruz, kastım yok, kasten değil. Bu hadîs-i şerîfler geliyor tevafuken.

Peygamber Efendimiz; “Altı olay karşısında ölümü temenni edebilirsiniz.” diyor.

Başka zaman ne diyordu?

“Ölümü temenni etmeyin!”

Çünkü müslümanın uzun yaşaması hayırlıdır. Uzun yaşar, namaz kılar, hayır yapar, sevabı artar. Ölümü temenni etmek yok. En çok, başın çok dara gelirse, ağrın var sızın var filan, o zaman al canımı demeyeceksin de;

“Ya Rabbi hayat hayırlıysa beni yaşat, ölüm hayırlıysa vefatımı nasip et.” diyeceksin diyor.

Başka hadîs-i şerîflerde böyle.

Ama burada altı olayla karşılaştığın zaman ölümü temenni edebilirsiniz, edin o zaman diyor. Çok mühim olaylar demek ki çok fenâ olaylar. Sayalım bakalım. Okuyalım: *İnde imâreti's-süfehâi*. “Beyinsiz, akılsızların emir oldukları zaman.” Emaret veya imaret derler ama fasihi “i” harfiyledir. *Süfehâ* “akılsız, be-

yinsiz, akli çalışmayan” demek. Bakara sŭresinin ikinci sayfasında hemen Allah bize insanları tasnif ediyor, tarif ediyor, orada başlıyor bu kelimeler, öğrenmiş olması lazım mŭslŭmanların.

Akılsız beyinsiz insanlar emir oluyorsa, başa geçiyorsa, yönetici oluyorsa, kendisinde emir ve komuta yetkisi olan insan hâline geliyorsa artık lŭmŭ isteyebilirsiniz. rt ki lem diyorlar ya hani. rt ki lem! Öyle olduğu zaman rt ki lem artık. ekiver yorganı ŭstŭme de rahatça öleyim der gibi. Ya ne olacak?

Söz, yönetim, emir, komuta alimin, fazılın, kâmilin, ahlâklı insanın elinde olacak, Kur’an’ı bilen insanın elinde olacak, mŭ’min-i kâmilin elinde olacak, merhametli insanın elinde olacak. Geçti mi beyinsizin eline artık hazine de çarçur olur, beytŭlmalde gŭme gider, haksızlıklar da yapılır vesaire her şey olur.

İkincisi: *Ve bey’i’l-hŭkmi*. “Hŭkmŭn satılması.” Bu ne demek? Devletten bir karar çıkacak, mahkemeden bir hŭkŭm çıkacak parayla,

verdin mi parayı istediğın hükmü satın alabiliyorsun. Halbuki öyle mi olacaktı? Hayır, nasıl olacaktı?

Mü'minler öyle adaletli olacaktı ki:

وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ

*Ve lev alâ-enfusiküm evi'l-vâlideyni ve'l-akrabîne.*¹ “İster kendisinin aleyhinde olsun, isterse annesinin babasının akrabasının aleyhinde olsun hakkı söyleyecek, doğruyu söyleyecekti, adil olacaktı.”

“Adalet egemenliğin temelidir.” demiş. *el-Adlü esâsü'l-mülk.*

Âdil olacak müslüman, doğruyu söyleyecek. İsterse aleyhinde olsun, kendi işi bozulan bile olsa doğruyu söyleyecek. Anasının babasının kayırmasını da yapamaz onları da kayıramaz, doğruyu söyleyecek.

Adalet gitti mi, egemenlik yönetim çöker.

Neden?

Rüşvet olur, haksızlık olur, iltimas olur, o ülkede düzen olmaz.

---

¹ 4/Nisâ, 135.

O zaman Somali'ye bak. Somali'de 20 yıldan beri büyük bir zalim hüküm sürüyordu, memleketi bitirdi. Halbuki madenleri vardır, imkânları vardır, kerataların paraları da var ki hepsi silah almasını biliyor. Ya silah alacağına şu memleketin kalkınmasına harcasana gayretini, paranı pulunu.

Millet zayıflamak için koşu yapıyor.

Nereden nereye niye koşuyor bu?

Sabahleyin herkes böyle tatlı yatağında bu sporu yapıyor.

Ya spor yapacağına Allah yolunda koştur, bir fukarâya yarasın yaptığın faaliyet, bir şey bir ağaç dik, bir şey yap.

Manisa tarzanı dağlara çıkıyormuş bilmem kaç bin tane fidan dikmiş. O fidanlar yeşil durdukça adamın ruhu şâd olacak, imanla diktiyse. Faydalı iş yapmak, boş iş yapmamak. Kaldırıyor ağırlığı, kaldırıyor ağırlığı şakaklarından ter damlıyor. Ya bunu yapacağına bari git bir yerde bir caminin bir inşaatında çalış, bir şey yap, terle, taşı kaldırdığın zaman yanaklarından şey damlasın. Bu zavallı halteri

pat kaldırıyorsun, pat indiriyorsun, pat kaldırıyorsun, pat indiriyorsun, pat! Pazusu olacakmış, böyle şey sallıyor ne olacak? Vücut yapıyormuş. Lobut çeviriyor vesaire filan.

Köylünün birisi öyle demiş bizim köyden birisi.

“Ulen ayı” demiş, afedersiniz, “yapacaksan bir hayırlı iş yap, bir fukarâya bir hizmet et, bir fakirin, bir dulun tarlasını kaz, bir şey yap da bir hayra dokunsun, sevap olsun.” demiş.

Köylü ama feraseti var.

Akıllı insanlar hâkim olacak, her şey adalette yürütülecekti. O olmayınca, parayla olunca işler artık ört ki ölem. Ölümü temenni edebilirsiniz. Yaşanacak bir ortam kalmıyor demek.

Bundan yaşanacak ortam kalmıyor, ölünecek bir durumdur, ağlanacak bir durumdur demek olabilir. İşte o zaman gerçekten de sözün hakikî mânasına, mecazî mânasına değil de hakikî mânasını alıp da “Artık ya Rabbi ben bu haksızlıkları görmeyeyim, al benim canımı,

cennet elbette daha güzel. Sen müsaade etmiyordun ölümü istememe ama artık baksana buranın hiç tadı kalmadı, al emanetini de geleylim oraya ya Rabbi.” diyecek. Demek ki müsaade kapısı açılıyor.

Üçüncüsü: *Ve'stîhfâfin bi'd-demmi*. “Kan dökmek hafife alınacak.”

Halbuki kan o kadar önemli ki burnunu kanatamazsın adamın, çimtik atamazsın, ısıramazsın. Geçen gün gazetede vardı, dehşetten tüylerim diken diken oldu. Bir arkadaş bir arkadaşı kız meselesinden boğazına bir bıçak atıyor. Gazeteci de nereden yakalamışsa resmini yakalamış, adam eğilmiş böyle kusuyor gibi ama boğazı kesik koyun gibi. Öyle beş dakika sonra bu resimde gördüğünüz adam orada öldü diyor gazete, gazetede resim böyle. Aman ya Rabbi, aman ya Rabbi.

e. Bir Milletın Dini Giderse Her Şeyi Gider

Şu hâle bak, şu insanlar, bunlar insan mı, kurt mu? Aç kurt mu nedir bunlar böyle? Bu hâle nasıl geldiler bunlar? Bunu da araştırmamız lazım. Kısaca cevabını vermek gerekirse

muhterem kardeşlerim; bir milletin diniyle uğraşıldı mı böyle olur. İnsanlardan dini, imanı aldın mı insanlar hayvandan da aşağı gider.

أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ

*Ülâike ke'l-en'âmi bel hüm edallü.*²

“Daha sapık, hayvan böyle yapmaz. Hayvandan daha sapık duruma geliyor insanlar.”

Neden?

Din gitti. Din demek, iman demek insanın şahsî mutluluğunun anahtarı demek, ailenin, cemiyetin anahtarı, dünyanın mutluluk anahtarı demek. O gittikten sonra, ondan sonra hiç bir şey bekleme. Güneydoğu Anadolu’da ne oldu? Sebep kimin, asıl müsebbip kim?

Güneydoğu Anadolu’da ilk önce ağalar, şeyhler dediler, millet onun emrinde köle gibi dediler, bilmem ne dediler, herkes de inandı. Belki sen de inandın belki ben de inandım. Oradaki otoriteyi bir yıktılar. Eskiden hocanın karşısında elini öpüyordu, dine hürmet ediyordu, kadına yan bakmıyordu. İmanı bir kopardılar, kalplerden iman bir gitti, o zaman

---

² 7/Âraf, 179.

hadi bakalım hiç aklına gelir miydi askeriyeeye bazı insanların silah çekeceği? Bu memleket, asker millet hiç alışmamıştı böyle bir şeye, ne hâle geldik.

Neden?

Bunu bilmezler! İmansız bunu bilmez. Biz bangır bangır bağırdık;

“Etmeyin, eylemeyin milletin imanını zedelerseniz çok zararını çekersiniz, telafi edilmez zararlara uğrarsınız.”

Bak harp stoklarını harcamaya başlamışız, orada trilyonlarca paralar gidiyor.

Neden?

Hayırsız yetiştirdiğin insanlar birbirinin boğazını kesiyor, imansız yetiştirdiğin insanlar köy basıyor, birbirlerini öldürüyor bak. İşte kan dökmek hafife alınıyor, basit bir şey gibi.

Olur mu öyle şey?

Müslüman, bak, Peygamber Efendimiz'in kibarlığına zarafetine, yüksekliğine, yüceliğine... Bir bakın ki Kâbe-i Müşerrefe'ye bakıyor ve diyor ki:

“Ne kadar mübareksin yâ Kâbe, ne kadar güzelsin, ne kadar mübareksin, ne kadar şânın yüksek ey Kâbe-i Müşerrefe! Allah’a yemin olsun ki mü’minin kalbi senden Allah indinde daha kıymetli.”

Sen mü’minin kalbini kırıyorsun, sen mü’mini üzüyorsun, kesiyorsun, eziyorsun, vuruyorsun, dövüyorsun, sövüyorsun, şerefine tecavüz ediyorsun, yalan söylüyorsun, yanlış söylüyorsun...

Olur mu öyle şey! Nerede kaldı insanlık, nerede kaldı merhamet!

Eskiden “hoca” deyince akan sular dururdu, “Bana bir harf öğretenin ben kölesi olurum.” deniyordu. Şimdi hocaları dillerine dolamış talebeler, hocaların aleyhinde, hocasının aleyhinde, hocaların değil.

Bir insan alçak olabilir ama...

Necip Fazıl rahmetli diyor ki;

“Ben sana alçak demem, alçak da desem onun bir irtifası vardır, üç metredir, beş metredir, yedi metreye göre alçaktır. Sen alçak değilsin çünkü hiç irtifan yok sen çukursun.” diyor.

Sen alçak değilsin sen çukursun, diyor, neden?

Alçağın da bir irtifası var, yüksekliği var. Sen alçak değilsin çukursun be!

Çünkü hocasıyla uğraşır mı insan ya, babasıyla uğraşır mı insan?

Ayıp, ayıbın ötesinde ne bileyim ne hâle geldi bu millet?

Bütün değer hükümleri yıkıldı, imandan soyuldu, hayvandan aşağı duruma düştü. Bu sosyal bir olay.

Ne diyoruz çocuğumuza?

“Aman evladım o elektronik cihazı elleme.”

“Ne olurmuş baba, ne olurmuş anne, ellemsem ne olur?”

Eline tornavidayı almış, çakıyı almış veyahut düğmesi...

Ne olacak elinin körü olur! Âlet bozular, baban buna şu kadar para verdi, âletin canına okuyacaksın şimdi, orasını burasını cart curt karıştırırken hadi bakalım tamirciye veyahut at çöplüğe, elektronik çöplüğe.

Cemiyet de böyle bir elektronik makine, insanın kalbi de böyle bir elektronik makine, sen onunla böyle oynadın mı ondan sonra toparlayamazsın çöplüğe atarsın.

Onun için işte kan dökmek hafife alınıyorsa artık ört ki ölem, ölümü temenni edebilirsin. Kan dökmek çok büyük günah. En büyük günahlardan birisi adam öldürmek ve bir müslüman bir müslümanı kasten öldürürse ebedî cehennemde kalıyor. İki müslüman silah çekip karşı karşıya gelirse ikisi de cehenneme gidiyor; öldüren de cehenneme gidiyor öldürülen de cehenneme gidiyor.

Diyorlar ki;

“Yâ Resûlallah! Öldüren cehenneme gidecek, tamam, onun canına kıydı, öldürülen niye cehenneme gidiyor?”

“O da onun karşısına çıktı ya, fırsatı bulsaydı o onu öldürecekti ya, o da kardeşini öldürmeye hâris idi ya, onun da hırsı onu öldürmekti onun için, o niyetinden dolayı o da hem öldürülecek hem cehenneme gidecek.”

Ya buna ne derler?

Hâsireti'd-dünyâ ve'l-âhireti, derler.

“Dünyası da mahvoluyor insanın, âhireti de mahvoluyor.”

İman gitti mi ne dünya kalıyor ne âhiret kalıyor. En mühim olan âhiretin gitmesi ama ne dünya kalıyor ne âhiret kalıyor. Ya uğraşacaksan, bu kadar silahın varsa, roket atarın varsa buyur Ermenistan’a, buyur Sırbistan’a. Çok mu heveslisin? Kaşınıyor mu, ensen mi kaşınıyor, sırtın mı kaşınıyor, yerinde mi duramıyorsun, ille adam öldürmek mi istiyorsun? Buyur.

Haçlı seferlerinde Avrupalılar İslâm ülkelerini hapisten, ipten, kazıktan adamları çıkarılmışlar onları göndermişler. Gelmişler adamlar buraya, zaten Bulgaristan’dan Tuna vadisinden gelirken uğradıkları şehirleri yakmışlar yıkmışlar, hani bunlar müslümanlarla savaşa gidiyorlardı? Orada başlamışlar daha, hıristiyan şehirleri yakmaya yıkmaya başlamışlar.

Gelmişler Bizans’a, Bizans’ı yağmalamışlar, Ayasofya kilisesini soyup soğana çevirmişler. Hani o da hıristiyandı, bu da hıristiyandı? Sonunda Bizanslılar, illallah, ben kardinal külahı görmektense İstanbul’da, müslüman sarığı görmeyi tercih ederim diyecek hâle gelmişler.

Eğer illa bir kahramanlık hissin varsa, eğer bir hayırlı şey yapmak istiyorsan, bak, otuz k s r bin kadının ırzına geçilmiştir, diye geçen gün gazetelerde vardı. Yüz bilmem kaç bin müslüman Bosna Hersek'te  ld r lm ştir diye orada haber var. Haksız  ld r l yor işte ne insan hakları, ne hürriyet, ne ırk, ne bilmem vesaire hiçbir Şey tanımadan insanın yirminci yüz yıla kadar kazandığı bütün değer hükümleri ayaklar altında çiğnenerek yapılıyor bu katliam.

Hadi git oraya, yol açık buyur, yollar serbest, git orada, al silahını, git orada arpış, seve seve arpış. Ama burada ne yüzlerce yıl beraber yaşamış insanların birbirlerine düşman olup... benim aklıma mantığıma gelmiyor.

Adamları kurcalasan birisinin babası Kürt'tür ötekisinin anası Türk'tür, ötekisinin bilmem nedir, belki birbirlerini öldürüyorlar. Çünkü kardeş olarak yaşamışlar yüz yıllar boyu. Kan dökülmesi hafife alındı mı,  rt ki  lem, üçüncüsü bu.

Dördüncüsü: *Ve kesreti'ř-şurati*. "Zaptiyeler çoğaldı mı,  rt ki  lem. Polis zaptiye çoğaldı mı  rt ki  lem."

Bunu düşünelim, neden böyle demiş Peygamber Efendimiz.

İnsanlar melek gibi oldu mu zaptiyeye, polise lüzum kalmaz. Edepsizlik, arsızlık, yüz-süzlük, hırsızlık, vurma, kırma, dövme çoğaldı mı o zaman onları yok edeceğim, yaptırtmayacağım diye boyuna onlar artacak. Demek ki cemiyetin tavrı bozuldu.

Ben biliyorum, biz evleri kilitlemezdik. Evlerin içinde olmadığımızı dair kapının arkasına bir ip sarılırdı, örme bir ip, böyle evde olduğumuz zaman aşağı sarkar bir halkada, evden çıkarken bu ipi şöyle çeviririz, tamam. Bu, evde değilim ben dışarı çıktım demektir, sembolik. Onu açabilir zaten düğüm filan değil, kilit değil sembolik, evde değilim boşuna girip de beni arama, yokum evde demek. O kadar. Kapılar açıktı.

Bir arkadaşın dedesi anlatıyor, ticarethaneğe gelmiş, masanın üstünde babasıyla bu ikisi bonoları, senetleri yazıyorlarmış deftere. Bu, ey oğlum, demiş, nedir bunlar böyle? Baba bunlar senet sepet, vah vah vah işimiz senede mi kaldı demiş, evlat ticarete işler senede mi döndü, demiş.

Ya bizim sözümüz senetti eskiden demiş,
neden?

Mert insan, eski devrin insanı mert, aldım bitti, verdim bitti. Parasını üç ay sonra vereceğim, peki al. Dükkânı al götür parasını? O ölür gene verir parasını, bu da ona itimattır. Bak burada birkaç defa anlattım, bunlar masal değil, olmuş olaylar hem de yakın mazide olmuş.

Hacı amca, demiş, benim paraya ihtiyacım var, birisi gelmiş. Evladım kasa orada, git al, adam kasayı açmış ne kadar alacaksa almış gitmiş. Ne kadar aldın demiyor, kasa orada diyor bak, kibarlığa bak, sevgiye ve itimada bak. Evladım kasa orada, çekmeceyi çek al istediğin kadar parayı. Almış parayı gitmiş, aradan zaman geçmiş dönmüş gelmiş. Hacı amca borcumu ödemeye geldim. Evladım çekmece orada çekiver koyuver içine. Az mı verdin çok mu verdin demiyor.

Mertliğe bak! Biz böyle bir toplumduk ya, bizim toplumumuz böyle bir toplumdur. Sonra şimdi ne hâle geldi! Senet yapıyorsun o bile para etmiyor. Bu büyük bir cinayettir, bu toplumu bu hâle getirmek büyük cinayettir.

Radyo, televizyon, basın vesaire herkesin bu cinayette iştiraki vardır. Her edepsizin bu toplumu bu hâle getirmekte, bu sosyal cinayette hissesi vardır. Allah hepsinin kimin hissedar olduğunu biliyor bu cinayete, kimlerin vesile olduğunu biliyor, hepsinin cezasını verecek. Aldananlar da aldatanlar da. İki de! Hepsi cezasını çecekler.

Bir ideal memleket nasıl olur?

Polisi, zabıtası az olur, bir tane sembolik bir şey olur o kadar. Osmanlı mahkemelerinde iş yokmuş. Kadı efendi otururmuş sabahtan akşama, neden? İhtilaf etmiyorlar ki iş çıksın. şimdi mahkemeler yetiştiremiyor davaya bakmaya. Ört ki ölem, işte o devir gelmiş.

Beşincisi: *Ve katî'ati'r-rahimi*. "Akrabalık bağları kopartıldı mı ört ki ölem."

Bunun karşıtı ne; sıla-i rahim. Sıla-i rahim ne demek, akrabalarıyla ilgisini sağlam tutmak, onlarla görüşmek, konuşmak, gitmek, gelmek, mâlî yardımda bulunmak, destek olmak, elini öpmek vesaire.

Alakaları kopartmak ...

"Ne akrabası ya boşver."

Amca, dayı, teyze, hala, kardeş, akraba bilmem ne hiçbir şey tanımıyor. Gördün mü ört ki ölem, ölümü temenni edebilirsin.

Müslüman böyle olmayacaktı.

“Akrabâyı ziyaret etmek ömrü artırır.” diyor Peygamber Efendimiz.

Biliyor musun bunu?

Ömrünü arttırır insanın. Sıla-i rahim ömrü arttırır, rızkı genişletir, beldeleri mâmur hâle getirir, rızkın bollaşır. Rızkın darsa git bir dostuna, bir akrabana bir ziyaret et gel, gör rızkını arttırır insanın, ömrünü uzatır insanın, beldeleri mâmur hâle getirir sıla-i rahim.

Kesildi mi, beldeler harap olur, rızıklar daralır, işler kesata gider. Akraba akrabayı sevecek, akraba akrabayı kollayacak, akraba akrabayı arayacak, İslâm böyle diyor. Ama İslâm'dan başka rejimler ne der bilmiyorum. Avrupa'da duyuyoruz, babasını çağırса evine, yemek yedirse fatura çıkartırmış. Onu öyle duyuyoruz. Babasının yanına oğul eli cebinde öyle geliyor. Babası bürosuna geldiği zaman

masaya ayaklarını uzatmış, dikmiş böyle, babası gelince kalkmıyor ayağa, aldırıyor. İsmiyle hitap ediyor.

Bizde ayıptır, ne hanım, efendiye ismiyle hitap eder, ne de evlat babasına ismiyle hitap eder.

Olur mu öyle şey!

“Efendi babacığım!” der veya “babacığım” der.

Neleri kaybetmişiz, neleri almışız, nereden nereye düşmüşüz. Gördün mü, sıla-i rahim ihmal edilmiş, akrabalık bağları kopartılmış, bu beşinci, tamam işi bitmiş demektir, ölmeyi isteyebilirsin. Çok enteresan bir hadîs-i şerîfmiş, bunu hatırlınızda iyi tutun.

Ve altıncısı: *Ve neşvin yettehızûne'l-Kur'âne mezâmire yukaddimûne'r-racüle li-yuganniyehüm ve leyse bi-efkahihim.*

Bu hâl şu zamanda var mı yok mu, ben şimdi tercüme edeyim de siz de görün.

“Bir insan zümresi türeyecek ki müslümanların arasından, bir grup türeyecek ki Kur'an'ı çalgı edinecekler, Kur'an'ı şarkı ve

çalgı edinecekler. Böyle bir tip türeyecek müslümanların arasında, kendilerine Kur'ân-ı Kerîm'i okusun diye adamı geçirecekler ön tarafa, mihraba sen geç diyecekler, dini en iyi bilen olmadığı hâlde onu geçirecekler ön tarafa, sesi güzel, dinleyelim de biraz keyfimiz yerine gelsin." diye.

Sesinin güzelliğinden. Adam dinde bilgisi çok kuvvetli olmadığı hâlde ön tarafa, imamlığa takdim edildiğini gördün mü, böyle Kur'an'ı, böyle şarkı ve türkü ve mûsikî şeyi gözüyle gören bir takım türedi mi toplumun içinde, o zaman ölümü temenni et, diyor. Ya nasıl olacaktı doğrusu?

Doğrusu Kur'an'ı en iyi bilen bir insan, en ciddî insan, en alim insan, en fazıl insan, en kâmil insan imam olacak. Neden? O senin Allah huzurunda sözcün ve elçin. Allah'ın en sevdiği insanı oraya geçireceksin ki sen onun arkasındasın, o senin sözcün. Saf bağlamışsın sen sıra sıra. Allah huzurunda senin sözcün o. Biz bunun kavgasını veriyoruz.

En fazıl, en dindar, Kur'an'ı en iyi bilen insan en önde olacak, neden?

Kur'an Allah kelamı olduğu için, Kur'an Allah'ın bize hitabı olduğu için. Onu en iyi bilen bize Allah'ı en iyi göstereceği için, en iyi tarif edeceği için. Bu olmadı mı, Kur'an bir mûsikî anlayışıyla görüldü mü, Kur'an okuyan insanlar şarkıcı gibi görüldü mü, sesi güzel olan, şarkıcı gibi olan, mûsikîyi bilen öne geçirildi mi, en bilgili olmadığı hâlde, ört ki ölem faslı başlıyor artık, ölümü temenni etme zamanı gelmiş oluyor.

İslâm toplumunun bu hadîs-i şerîfte muhterem kardeşlerim, ana değerlerini görüyoruz. İslâm toplumunun ana değerlerini bir daha bir şey yapalım. İslâm toplumunda birinci ana değer yöneticiler aklı başında, bilge insanlardır, hakîm insanlardır, alim, fazıl insanlardır bir, İslâm toplumunun ana şeyi. Onun için akılsız, beyinsizler başa geçti mi ölümü temenni ediyor bir.

İkincisi, İslâm toplumunda adalet kale gibi sağlamdır, halife gelse halifeyi mahkûm eder kadı. Gayrimüslimle müslüman karşısına gelse gayrimüslim haklı olsa gayrimüslime sen haklısın der, müslüman sevdiği kendi tarafın-

dan olduğu hâlde sen haksızsın der. İslâm mahkemesi böyledir, İslâm adaleti böyledir, tarihte bunun misalleri vardır.

Kadı Şurayh'ın huzuruna bir müslümanla bir halife geliyor, bir halife müslüman ötekisi de gayrimüslim, zünnar bağlamış, kemerinden, tipinden belli ki o gayrimüslim. Kapıdan içeri girdiği zaman birisi müslüman birisi gayrimüslim kendisine davalı davacı olarak geliyorlar, yüreği hoplamış, inşaallah müslüman haklıdır, diye içinden temenni etmiş, müslümana gönlü akmış, meyletmiş ama dinlemiş ki müslüman haksız gayrimüslim haklı.

Mahkûm etmiş müslümanı, gayrimüslimi haklı çıkartmış. Ömrünün sonuna kadar kendisi pişmanlık içinde yaşamış, “Neden ben kapıdan girerken benim mahkememe gelen insanları eşit görmedim?” de niye “Bir tarafa kalbim meyletti.” diye ölümüne kadar kendisini hiç affetmemiş.

Fatih Sultan Mehmed'i bilmiyor muyuz? Rum mimarla Fatih Sultan Mehmed İstanbul'un ilk kadısı Hızır Çelebi'nin huzuruna geldiği zaman kimi mahkûm etti Hızır Çelebi? Cennetmekân Fatih Sultan Mehmed Han'ı mahkûm

etti, haberiniz var mı? İstanbul'un fatihi, hadîs-i şerîfle methedilmiş olan Fatih Sultan Mehmed'i, onu da dinledi onu da dinledi, Fatih Sultan Mehmed haksız olduğundan, mimarbaşı Rum haklı olduğundan Rum'a sen haklısın dedi. Padişahı mahkûm etti. İslâm adaleti İslâm toplumu böyledir. Yöneticiler bilge, alim, fazıl, dindar kimseler, mahkemeler adalet yuvası, kale gibi sağlam.

Üçüncü değer herkesin canı, kanı muhterem, kimsenin bir damla kanı akıtılmıyor. Görüyor musun insan sevgisini, görüyor musun insan haklarını?

f. Ermenilerin Soykırım İddiasına Hocamızın Yanıtı

Şimdi bana gelmiş Kuveyt'te Ermeni'nin birisi, bilemedim Ermeni olduğunu, Türkçe konuşuyor. Siz bizi, bizim atalarımızı kestiniz, diyor. Atalarımızı kestiniz, memleketten sürdünüz bizi, diyor. Ne zaman kesmişiz dedim ben de ne zaman kesmişiz, kesmedik. Yok kestiniz, kestiniz işte ben onun için buradayım. Niye kesmişiz dedim, siz nerdeydiniz? İşte falanca Kayseri'de veya Adana'da veya Antep'te

filan. Nerdeyse. Ne zamandan beri ordaydınız dedim, asırlardan beri ordaydık biz diyor.

Benim de maksadım o. Soruları böyle soruyorum böyle cahilliğe vurdurup ona kendi ağzıyla söylettireceğim. Asırlardan beri orada mıydınız? Tarih boyunca, milattan önceden beri ordaydık mesela diyor adam orada yaşıyorduk biz diyor. Peki, benim dedelerim burada yedi yüz sene hüküm sürmüşler, sen sağ kalmışsın, öldürmemişler değil mi? Evet, öldürmemişler, yoksa keserlerdi. Osmanlı İmparatorluğu Avrupa'ya asker gönderirken Antep'te iki üç tane Ermeni'yi mi kesemezdi. Canına okurdu, kimse kalmazdı, kesmemiş, yedi asır kesmemiş.

Dedim ki:

“Yedi asır kesmemişler de sonra niye kesmişler?”

Şaşırdı ben şimdi soruları sorarken git-tikçe sıkıştırmaya başlıyorum, şaşırdı.

“Yedi asır kesmemişler de sonra niye kesmişler sizi, hani kestiğini kabul edelim?”

Cevap veremedi.

“Bak, ben sana cevap vereyim. Yedi asır biz size hürriyet verdik, ticaret yaptınız, askere almadık, zengin oldunuz, konak yaptınız. Bakın Keçiören’de bugün gidin, bahçeli, en güzel konaklar gayrimüslim konaklarıdır. Gidin İstanbul’un en güzel... müslümanlar Hacıbayram camii çevresinde sıkışık sıkışık evlerdedir, Keçiören’deki büyük konaklar Ermenilerindir. Rahat yaşamışlardır, huzur içinde yaşamışlardır, para kazanmışlardır, askere alınmamışlardır, ırzlarına, namuslarına dokunulmamıştır, kiliselerine dokunulmamıştır, yedi asır böyle devam etmiştir ama ne zaman ki Rus saldırmıştır, Rum saldırmıştır, Bulgar saldırmıştır fırsat ele geçti diye, bunlar silahlanmışlardır bizim kardeşlerimizi kesmiştir.”

Biz unutuyoruz bak, aslında şimdi bu 100 kişi kesilenleri gazeteden böyle kupürünü alıp dosyalamamız lazım, Ermeniler köye hücum ettiler 100 kişiyi halktan kestiler diye arşivlere girmesi lazım. Biz bunları unutuyoruz unutmamak lazım.

Onlar kestiler, Erzurum’da katliam yaptılar, başka yerlerde katliam yaptılar. Maraş’ta

silaha sarıldılar katliam yaptılar, biz de mukabele ettik. Yedi asır dokunmamışız, nankörlük etmişler, nankörlük ettikten sonra kendileri kavgayı başlatmışlar, biz de kesmişsek kesmişiz, kesen kesmiş.

Benim amcam bir Rum kızını saklamış, kesmemiş, “Kızdır, yazıktır, bunun ne suçu var?” diye saklamış, sonra işte af çıkınca şey yapmış. Onlar köyden kaçmışlar, üç kız kardeş kaçıyorlar, Türkler bize bir şey yapar diye, kendilerini suya atıyorlar, iki tanesi boğuluyor bu üçüncüsü atıyor kendisini boğulamıyor, çıkıyor gene, can tatlı. Saklanmış ağaçların arasına, kayanın kovuğuna.

Dedemin kardeşi olan amcam tarlaya gittiği zaman bakıyor ki bir kızcağız, saklanmış ölüm korkusundan perişan. Yemek götürmüş bakmış, hükümete de bir şey diyemiyor. Af çıkıncaya kadar onu böyle orada beslemişler, bakmışlar. Canını korumuşlar.

Biz kadına dokunmayız, çocuğa dokunmayız, savaşmadıktan sonra gayrimüslime de dokunmayız.

Dokunmamışızdır, tarih böyledir, adam fırsatı buldu mu katliam yapıyor, *genocide* yapıyor, ırkı yok etmeye çalışıyor.

“Müslüman bırakmayacağım, Balkanlar’da müslüman bırakmayacağım!”

Böyle çalışıyor kafaları. Merhametsiz.

Ben onun için mecmuamızda bir yazıda dedim ki;

“Bütün bu suçların müsebbibi kilisedir.”

Neden?

Terbiye etmemiş adamını. Yanlış terbiye etmiş.

Bak biz adamlarımızı terbiye ediyoruz, biz kesmiyoruz, koruyoruz, saklıyoruz. Sen terbiye etmemişsin. Mesela sokak ortasında edepsizlik yapıyor. Terbiye noksanlığı var.

“Allah sizden bunun hesabını soracak.” diye yazdım, okumuşlardır. Bizim mecmuaların hepsi Vatikan’a kadar gidiyormuş, yazılarımızı okuyorlarmış. Ben onları gözümün önünde karşıma dizilmiş papazlar varmış gibi öyle yazıyorum. Hepsini nazar-ı dikkate alıp öyle yazıyorum. Okusunlar, çünkü yarın Mahkeme-i

Kübrâ'da söyleyeceğim. “Biz ikazımızı yaptık.” diyeceğim bütün yazılarımızda. Hele zehir zemberek bir konuşma yaptım Aya İrini [kilisesinde], o kubbe hop kalktı hop indi. Ertesi gün Amerikan Elçiliği'nden telefonla aramışlar beni. Hakkı söylemek lazım, hak olan şeyi söylemek lazım, çünkü yarın delil olacak. “Ben söyledim.” diyeceğim, delil olacak.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

18 Cemâziye'l-Âhir 1413 / 12.12.1992

Özelif Camii/ Ankara

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

